

Book Review (บทวิจารณ์หนังสือ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ อมรภิญโญ*

ชื่อเรื่อง (Title) Transforming Tourism: Tourism in the 2030 Agenda

ผู้แต่ง (Author) ALBA SUD (Spain), The Arbeitskreis Tourismus & Entwicklung (Switzerland), ECPAT Deutschland (Germany), Fresh Eyes – People to People Travel (United Kingdom), KABANI – The Other Direction (India), Kate Ecology & Development, Naturfreunde International (Australia), The Retour Foundation (The Netherlands), และ Tourism Watch - Brot fur die Weit (Germany)

TRANSFORMING TOURISM

Tourism in the 2030 Agenda

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันถูกใช้ในการกำหนดทิศทางในหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐ และองค์กรเอกชน สังเกตได้จากหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไรในด้านนี้ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันตั้งแต่

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000 – Email: dr.nath@hotmail.com

ระดับบุคคล ชุมชน องค์กร ประเทศรวมไปถึงนานาชาติ การพัฒนาอย่างยั่งยืนในประเด็นหนึ่งๆ จำเป็นต้องมองในมุมที่หลากหลายมิติ จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายร่วมกัน เช่นเดียวกับหนังสือเล่มนี้ ที่มุ่งประเด็นถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเชื่อมโยงสองแนวคิดหลักเข้าด้วยกัน คือ การท่องเที่ยวและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผ่าน 17 เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความเป็นอยู่ของประชากร ชุมชน สังคม เศรษฐกิจและความมั่นคงในระยะยาวผ่านการท่องเที่ยวในภาพรวม

หนังสือ Transforming Tourism - Tourism in the 2030 Agenda เป็นการรวบรวมรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเอาไว้หลายมิติ โดยมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างยั่งยืน เพื่อให้ผู้อ่านได้มองเห็นภาพและมีความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติจากหน่วยงานผู้ร่วมแต่ง 9 หน่วยงานหลัก ดังนี้

1. The Arbeitskreis Tourismus & Entwicklung (AKTE – Working Group on Tourism and Development) จัดตั้งเมื่อปี ค.ศ.1977 ประเทศสวิส (Swiss) เป็นหน่วยงานส่งเสริมผู้द्यโอกาสในแหล่งท่องเที่ยว โดยการเพิ่มการรับรู้ของประชาชนและสนับสนุนการค้าที่เป็นธรรม ผ่านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
2. ALBA SUD Investigation and Communication for Development ประเทศ Barcelona เป็นหน่วยงานกลางในการแลกเปลี่ยน สื่อสาร และการทำงานร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญจากสาขาวิชาที่แตกต่างกันเพื่อการพัฒนาจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
3. ECPAT จัดตั้งในปี ค.ศ.1990 เป็นหน่วยงานที่มีเป้าหมายในการยุติการแสวงประโยชน์ทางเพศของเด็ก ๆ ในการท่องเที่ยวในเอเชีย
4. Fresh Eyes – People to People Travel เป็นบริษัททัวร์ที่ไม่แสวงหาผลกำไร เน้นการท่องเที่ยวด้วยความรับผิดชอบร่วมกับชุมชน ส่งเสริมความยุติธรรมและเท่าเทียมกัน ผ่านการเป็นพันธมิตรกับกลุ่มชุมชนทั่วยุโรปและเอเชีย โดยนารายได้สนับสนุนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่เป็นหัวใจของชุมชน
5. KABANI – The Other Direction เป็นองค์กรที่ทำงานและรณรงค์ต่อต้านผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นและทรัพยากร มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตของชุมชน
6. Kate Ecology & Development เป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวางกลยุทธ์ โครงการเพื่อความยั่งยืน เน้นการนำแนวคิดสู่การปฏิบัติที่ครอบคลุมในด้านการจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อมการจัดการความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ความรับผิดชอบต่อสภาพภูมิอากาศและการจัดการด้านความยั่งยืน
7. Naturfreunde International เป็นหน่วยงานในการจัดหาสถานที่พักผ่อนและการเดินทางที่เหมาะสม เน้นความเพลิดเพลินกับธรรมชาติเข้าถึงชุมชน เพิ่มโอกาสในการ

พัฒนาชุมชนเชื่อมโยงกับการปกป้องธรรมชาติและ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม สร้างการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม อย่างยั่งยืน

8. The Retour Foundation เป็นมูลนิธิที่สนับสนุนการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการพัฒนา อย่างยั่งยืนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยความรับผิดชอบ ปกป้องการอนุรักษ์ทรัพยากรทางนิเวศวิทยา สังคมและเศรษฐกิจที่ มุ่งเน้นและสนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้นซึ่งเป็นแกนหลัก ในการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไปพร้อมกัน
9. Tourism Watch เป็นองค์กรที่ใช้การท่องเที่ยวเป็นสะพานเชื่อมระหว่างผู้คนในยุโรป และผู้คนในประเทศกำลังพัฒนา เน้นการท่องเที่ยวที่นำไปสู่การพัฒนาชุมชน ชาวบ้าน ได้รับประโยชน์จากรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ธรรมชาติประเพณี และวัฒนธรรมที่มีความสำคัญเหนือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ทำให้โครงสร้างของหนังสือจึงออกมาเป็นในรูปแบบเชิงวิชาการ มีการใช้บทความวิชาการอ้างอิงเนื้อหา ในแต่ละส่วน เชื่อมโยงส่วนที่สอดคล้องในแต่ละเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนการแต่งโดยผู้เชี่ยวชาญใน แต่ละเรื่องนั้น ทำให้เห็นแนวความคิดและมิติที่หลากหลาย สอดแทรกแนวคิดจากผู้เชี่ยวชาญ สะท้อน มุมมอง เสริมด้วยกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้เห็นภาพในการนำไปประยุกต์ โดยมีการอ้างอิงแหล่ง ที่มาไว้อย่างชัดเจน หนังสือจึงสามารถใช้เป็นแนวทางให้กับบุคคลทั่วไป เป็นตำราที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอน สำหรับนิสิตนักศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ตลอดจน หน่วยงานภาค รัฐที่ต้องการแนวทางในการพัฒนา การท่องเที่ยว ให้เป็นไปอย่างยั่งยืน โดยเนื้อหา ภายในหนังสือแบ่ง ออกเป็น 17 บท ตามเป้าหมายที่จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ในแต่ละบทใช้ บทคัดย่อเป็นตัวนำ เพื่อให้เห็นภาพรวมสามารถทำความเข้าใจสอดแทรกประเด็นที่น่าสนใจ และยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นโดย มีเนื้อหาพอสังเขปดังนี้

1. End Poverty โดย Christina Kamp และ Sumesh Mangalasseri เป็นการกำจัดความ ยากจน โดยไม่ทิ้งผู้ใดไว้เบื้องหลังจากการท่องเที่ยว ใช้การท่องเที่ยวเข้าถึงทรัพยากร ในชุมชนและเกิดการกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึงดังที่กล่าวถึงในหน้าที่ 13 ว่า การท่องเที่ยวเป็นเสมือนภาคส่งออก ที่นำผู้บริโภคเดินทางไปยังประเทศที่ให้โอกาส แก่คนจน เพื่อท่องเที่ยว บริโภคอาหารในท้องถิ่น หาผลิตภัณฑ์ที่ต้องการเป็นการสร้าง โอกาสการจ้างงานสำหรับท้องถิ่นที่ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มคนยากจน
2. Zero Hunger โดย Ma Rosalie Abeto Zerrudo เป็นการเข้าถึงอาหารท้องถิ่นที่มี คุณภาพ โดยคนในชุมชน เริ่มต้นที่คนในชุมชนตระหนักถึงทรัพยากรทางอาหารใน ท้องถิ่นตนเอง ที่มีวัฒนธรรมในตัวเอง และพัฒนาเพื่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่น นอกเหนือจากการที่คนในชุมชนจะมีแหล่งอาหารที่ดีแล้ว ยังสามารถสร้าง

รายได้อีกช่องทางอีกด้วยดังที่กล่าวในหน้าที่ 19 ถึงค่านิยมของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มองหาสิ่งใหม่สิ่งที่ไม่เคยกินที่บ้าน กลุ่มที่ต้องการประสบการณ์ใหม่ จากการผสมผสานศิลปะ การสนทนาปฏิสัมพันธ์และวัฒนธรรมอาหารเข้ากับการพบปะกับคนในท้องถิ่น

3. **Good Health and Well-Being** โดย Laura Jaeger เป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี โดยอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และคนในชุมชน เพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ระบบรักษาความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยวที่ดีต่อสุขภาพในหลายด้านปรับเปลี่ยนบางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวในปัจจุบันในหน้าที่ 23 ที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น และพฤติกรรมเสี่ยงบางประการระหว่างการท่องเที่ยว สูงเช่น อุบัติเหตุจากการจราจร หรือการติดเชื้อ STD หรือเอชไอวี
4. **Quality Education** โดย Marina Novelli และ Adam Jones เป็นการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพของคนในชุมชนจากการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการเป็นเจ้าของบ้านที่มีคุณภาพที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะหลายประการ เช่น ภาษา การสื่อสาร ความเข้าใจ วัฒนธรรมต่างชาติ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับคนในชุมชน เช่น ระบบการศึกษาตัวอย่างในหน้าที่ 32 การศึกษาแบบ Peer2Peer International ซึ่งเปิดสอนที่มหาวิทยาลัยไบรตันเน้นการสร้างความรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนในฐานะ “ผู้เยี่ยมชม” และ “โฮสต์” การพัฒนาของศึกษาร่วมกับการท่องเที่ยวและเกิดประโยชน์ต่อธุรกิจและชุมชนในท้องถิ่น
5. **Gender Equality** โดย Daniela Moreno Alarcon เป็นการส่งเสริมรูปแบบการทำงานและการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านต่างๆ ให้เกิดความยั่งยืนได้ปรับเปลี่ยนสถานะในปัจจุบันในหน้าที่ 36 ที่พบว่าแนวโน้มจำนวนผู้หญิงที่ได้รับค่าจ้างและโอกาสในตำแหน่งงานที่ดียิ่งกว่า
6. **Clean water and sanitation** โดย Helen Jennings ส่งเสริมการมีน้ำที่สะอาดและระบบสุขาภิบาลที่ดีสำหรับทุกคนโดยมุ่งเน้นที่การใช้น้ำอย่างมีคุณค่าในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวการประหยัดน้ำและการจัดการน้ำเสียหรือมลพิษด้วยเทคโนโลยีที่ชุมชนสามารถเข้าถึงได้ดังเห็นได้จากในบางสถานที่ท่องเที่ยวที่มีโรงแรมขนาดใหญ่มีการใช้น้ำสระวายน้อยอย่างพอเพียงในขณะที่ชุมชนบริเวณรอบข้างยังขาดแคลนน้ำที่มีคุณภาพหรือระบบสาธารณสุขที่ถูกละเลยสิ่งเหล่านี้การท่องเที่ยวสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีถึงผู้ชุมชนได้เช่น สภาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั่วโลก (GSTC) ที่มีระบบการรับรองระหว่างประเทศสำหรับโรงแรมและที่พักอาศัย ผู้ประกอบการท่องเที่ยวบางรายมีการจัดหาน้ำให้ชุมชนใกล้เคียงโรงแรมเกสต์เฮาส์หรือชาฟารีบ้านพักได้ติดตั้งบ่อเก็บน้ำหรือหลุมเจาะสำหรับชุมชน เป็นต้น
7. **Affordable and Clean Energy** (เนื้อหาในหนังสือไม่ปรากฏ)

8. **Decent Work and Economic Growth** โดย Ernest Canada เป็นการสร้างงานที่มีคุณภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เหมาะสมงานที่มีคุณภาพสำหรับคนในชุมชนควรเป็นงานที่สร้างสรรค์เกื้อหนุนชุมชน และมีสิทธิเสรีในการทำงาน ซึ่งงานที่เหมาะสมและมีคุณภาพนั้นยังต้องขึ้นอยู่กับหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐและบุคลากรในท้องถิ่นร่วมมือกันสร้างสรรคงานขึ้นมาในภาคการท่องเที่ยวก็สามารถเกิดการจ้างงานในชุมชนได้เนื่องจากโดยอาศัยคุณภาพของคนในชุมชนเป็นหลัก ดังข้อมูลในหน้าที่ 50 ที่กล่าวถึง การท่องเที่ยวชุมชนเป็นรูปแบบการจัดการประชากรในพื้นที่ชนบท ด้วยการสร้างการจ้างงานที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมในชนบท สิ่งนี้มีประโยชน์ต่อผู้หญิงเป็นพิเศษและคนหนุ่มสาวทำให้พวกเขาอยู่ในชุมชนเป็นการท่องเที่ยวเพื่อขยายแหล่งรายได้และการจ้างงาน เช่น ร้านอาหารกิจกรรม สันทนาการกระท่อมสำหรับค่าเช่า การท่องเที่ยวในท้องถิ่น เป็นต้น
9. **Industry, Innovation and Infrastructure** โดย Astrid Kosterke ส่งเสริมอุตสาหกรรมนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานให้กับชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวที่พัฒนาอย่างยั่งยืน โดยที่นวัตกรรมและโครงสร้างเหล่านี้ต้องอาศัยอยู่บนพื้นฐานการอาศัยอยู่อย่างธรรมชาติของคนในชุมชนโดยโครงสร้างพื้นฐานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อความเป็นอยู่ของคนในชุมชนเป็นหลักที่มีการส่งเสริมที่เป็นโครงสร้างส่งเสริมสนับสนุนทางด้านการท่องเที่ยวเป็นตัวรวบรวมถึงโครงสร้างทางการเงินและการลงทุนเห็นได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกล่าวถึงในหน้าที่ 56 ที่มีการต่อต้าน “เมืองสนามบิน” ซึ่งเป็นแนวความคิดในการพัฒนาสนามบินขนาดใหญ่ aerotropolis ให้สนามบินเป็นศูนย์กลางที่รายล้อมด้วยโรงแรมหรู ช้อปปิ้งและความบันเทิงสิ่งอำนวยความสะดวก ศูนย์การประชุมการค้าและนิทรรศการ สนามกีฬาและสวนอุตสาหกรรม ซึ่งจะทำให้การท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าถึงที่ดินน้ำและทรัพยากรอื่นๆ ในแหล่งชุมชนได้
10. **Reduced Inequalities** โดย Antje Monshausen เป็นการลดความไม่เท่าเทียมกันภายในและระหว่างประเทศเน้นการกระจายความเจริญของแหล่งท่องเที่ยวทั้งภายในและระหว่างประเทศที่มีการกระจุกตัวในบางพื้นที่ให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระจายแหล่งการท่องเที่ยวให้เท่าเทียมกันในแต่ละพื้นที่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในบางประเทศมีรายได้จากการท่องเที่ยวต่อหัวที่สูงมากในขณะที่อีกบางประเทศไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ทั้งที่มีทรัพยากรหรือต้นทุนการท่องเที่ยวที่ไม่ต่างกันมากนักจึงจำเป็นต้องใช้การเชื่อมโยงในการลดความไม่เท่าเทียมกันดังประเด็นในหน้าที่ 62 เรื่องการเชื่อมโยงเพื่อลดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างประเทศ ปลายทาง การลดการไหลออกของเงินไปต่างประเทศ การท่องเที่ยวจะต้องอยู่ในกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสู่ท้องถิ่นได้
11. **Sustainable Cities and Communities** โดย Christina Kamp เป็นการส่งเสริมพัฒนาเมืองและชุมชนให้ยั่งยืนจากการท่องเที่ยวโดยให้สังคมและคนในชุมชนมีแหล่ง

ที่อยู่อย่างถาวรมีความปลอดภัยมีความยืดหยุ่นในการดำเนินชีวิต จะเห็นได้จากประชากรเกินกว่าครึ่งหนึ่งของโลกที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทการท่องเที่ยวสามารถทำให้ประชากรเหล่านั้นอาศัยอยู่ในถิ่นฐานเดิมเกิดชุมชนเข้มแข็งเมืองเข้มแข็งและประเทศเข้มแข็งตามมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่กล่าวถึงในหน้า 65 ถึงเมืองที่เป็นเป้าหมายการท่องเที่ยวที่มากเกินไปจนเกิดปัญหาการจราจรติดขัดและทำให้เกิดมลพิษทางอากาศและเสียงความต้องการพลังงานและน้ำ การเพิ่มปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลเป็นต้น

12. Responsible Consumption and Production โดย Christine Pluss และ Nina Sahdeva เน้นการบริโภคและการผลิตที่มีความรับผิดชอบต่อเน้นการสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนภายใต้วัฒนธรรมการผลิตที่มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม เช่นเดียวกันกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องที่ใช้การบริโภคอย่างรู้คุณค่าจากกระแสการบริโภคที่นิยมใช้ของจากท้องถิ่นจนทำให้เกิดรูปแบบการบริโภคที่ยั่งยืนจนไปถึงผู้ผลิตที่รู้จักใช้ทรัพยากรการผลิตอย่างรู้คุณค่าทำให้เกิดรูปแบบการบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืนผ่านการท่องเที่ยวได้ด้วยหลักการนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงต้องพึงพิงท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการจ้างงาน การผลิต ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการบริการ
13. Climate Action โดย Eke Eijelaar และ Paul Peeters เนื้อหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในโลกนี้ที่ไม่เหมือนเดิมทำให้รูปแบบการท่องเที่ยวต้องเปลี่ยนแปลงไปดังนั้นในการสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจึงควรมีการวางแผนการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อสภาพภูมิอากาศการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวแห่กันไปแต่ละที่ในแต่ละช่วงฤดูกาลเป็นจำนวนมากพร้อมกันจึงเกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติดังนั้นควรมีนโยบายในการกระจายการท่องเที่ยวให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่เอื้อต่อภูมิอากาศของโลกดังที่ยกตัวอย่างในหน้าที่ 76 ถึงหมู่บ้านขนาดเล็ก Werfenweng ที่พัฒนาท่องเที่ยวสำเร็จด้วยการปรับปรุงสภาพอากาศในชุมชน ด้วยการลดยานยนต์ในชุมชน โดยชุมชนจัดการเรื่องการเดินทางของลูกค้าโดยรถไฟ ทำให้สภาพของหมู่บ้านสะอาด ลดการปล่อยมลพิษจากยานพาหนะ ผู้ท่องเที่ยวได้สัมผัสกับความเป็นอยู่ที่แท้จริง
14. Life Below Water โดย Frans de Man เป็นการสนับสนุนการท่องเที่ยวภายใต้การอนุรักษ์ทะเลมหาสมุทรและทรัพยากรทางน้ำอย่างยั่งยืนจะเห็นได้จากทะเลแหล่งน้ำที่มีมากกว่า 70% ของโลกซึ่งเป็นแหล่งที่แหล่งพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดรอบโลกแหล่งน้ำเหล่านี้ถ้ามีการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมจะสามารถฟื้นฟูธรรมชาติได้จะเห็นได้จากสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ล้วนเป็นแหล่งที่ติดชายทะเลหรือแหล่งน้ำดังนั้นการท่องเที่ยวจึงมีบทบาทและสำคัญอย่างยิ่งตัวอย่างในหน้าที่ 84 ประเทศบราซิลที่มีการกำหนดกฎหมายในปี 2000 โดย the National System

of Conservation Units (SNUC) เพื่อปกป้องวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิม สำหรับแหล่งน้ำแหล่งแหล่งที่ติดชายทะเล เพื่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนทั้งทางบกและทางทะเลให้มีการกำหนดการเข้าถึงและการใช้พื้นที่พิเศษการจัดการการใช้ทรัพยากรชายฝั่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

15. Life on Land โดย Katrin Karschat และ Cornelia Kuhhas ส่งเสริมการป้องกันพื้นที่ระบบนิเวศป่าบนพื้นดินภูมิทัศน์ที่สวยงามบนภาคพื้นดินล้วนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการจะไปดั้นนั้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกื้อหนุนสนับสนุนระบบนิเวศภูมิทัศน์เหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวในระยะยาวได้การพัฒนาจึงต้องเชื่อมโยงความหลากหลายทางชีวภาพเข้ากับการท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวมีความตระหนักถึงความหลากหลายนี้เพื่อทำให้งิจกรรมการท่องเที่ยวสนับสนุนระบบนิเวศได้เช่นแนวคิดในหน้า 87 เรื่อง Green infrastructure (GI) ที่เป็นโครงสร้างที่เชื่อมโยงกันระหว่างธรรมชาติ จะทำให้ผู้ท่องเที่ยวได้สัมผัสความรู้สึก ธรรมชาติ และได้รับรู้ถึงอารมณ์การผ่อนคลายอย่างแท้จริง
16. Good Governance, Peace and Violence Against Children โดย Andy Rutherford, Maria Youngsin Lim และ Mechtild Maurer and Jana Schrempp ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลจากการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบันรัฐบาลและบริษัทองค์กรขนาดใหญ่ที่ลงทุนในอุตสาหกรรม ควรมีระบบธรรมาภิบาลที่ดีให้คนทุกส่วนมีส่วนร่วมให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนได้ซึ่งประเด็นที่สำคัญคือตัวชี้วัดและการกำหนดนโยบายที่เป็นรูปธรรมในแต่ละประเทศและแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อความสงบความปลอดภัยในการท่องเที่ยว อีกทั้งยังสามารถใช้การท่องเที่ยวเป็นหลักในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และความสงบเข้าหากันอาจใช้การท่องเที่ยวในประเทศที่มีความห่างไกลกันหรือมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกันจะเป็นตัวเชื่อมโยง และการต่อต้านการใช้ความรุนแรงกับเด็กผ่านการท่องเที่ยวได้
17. Partnerships for the Goals โดย Antje Monshausen เน้นการมีส่วนร่วม จากหลายภาคส่วนหาผู้ส่งเสริม ร่วมมือ สนับสนุน เพื่อทำให้ต้องการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนซึ่งการมีความร่วมมือที่หลากหลายจะทำให้มีการสนับสนุนส่งเสริมกันหลายด้านทั้งองค์กรภาครัฐเอกชนและหน่วยงานต่างๆ โดยยึดเป้าหมายเดียวกันเป็นหลักดังที่ Jerome Chapplier ได้กล่าวไว้ในหน้า 110 ว่า “เป้าหมายทั้ง 17 นี้จะสำเร็จได้ด้วยการทำงานและการร่วมมือกันแบบองค์รวมไม่มองเป้าหมายและทำงานเป็นภาคส่วน “

จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้ จึงเป็นรูปแบบการนำเสนอในแต่ละบทที่มีทั้งเนื้อหาและแนวความคิดที่หลากหลายและมุมมองแตกต่างกันอย่างชัดเจนแต่ละข้อเรื่องมีการบรรยายละเอียดและยกตัวอย่าง

ในเชิงวิชาการรวมทั้งมีการอ้างอิงให้ผู้อ่านสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ถึงแม้ผู้เรียบเรียงแต่ละท่านจะพยายามทำให้หนังสือเล่มนี้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้ การท่องเที่ยวเกิดขึ้นอย่างยั่งยืน แต่การนำไปปฏิบัติที่แท้จริง ผู้ที่ศึกษายังจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ในหลากหลายสาขาวิชา เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาภายในหนังสือให้เห็นภาพ ที่แท้จริงออกมา การทำความเข้าใจเนื้อหาภายในหนังสือเล่มนี้จึงต้องอาศัย ประสบการณ์ในการลงพื้นที่ การสัมผัส สถานທີ່จริงและองค์ความรู้พื้นฐานไปพร้อมกับการอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วย อย่างที่ ในตอนท้ายของแต่ละบทที่ผู้แต่งได้อ้างอิงเนื้อหาที่สำคัญในแต่ละเรื่องซึ่งสามารถไปสืบค้นข้อมูลต่อไปได้

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนับเป็นกุญแจสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้การพัฒนาประเทศประสบความสำเร็จในบางประเทศอย่างหนังสือเล่มนี้ได้ยกตัวอย่างมาซึ่งสามารถเกิดขึ้นในทุกประเทศแม้จะมีสภาพสังคมเศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจและสามารถวิเคราะห์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศได้อย่างถ่องแท้ก่อนที่จะนำเนื้อหาภายในหนังสือเล่มนี้ไปเป็นแนวทางและพัฒนาท้องถิ่นตนเอง ให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยสรุปแล้วหนังสือเล่มนี้สามารถตอบโจทย์ ผู้ที่สนใจในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ทุกระดับ สำหรับผู้ที่สนใจ ในการท่องเที่ยว หนังสือเล่มนี้นับเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ที่จะทำให้มองเห็นภาพการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถชี้ช่องทางและแนวคิดที่จะเกิดขึ้น ในปัจจุบัน พร้อมทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่มีความรู้พื้นฐานมาก่อน